

GÖZ GÖZE GELMEK BİLKENT KÜTÜPHANESİ'YLE

Günümüz toplumu tarafından fazlaca yıpratılan bir söylemdir insan yığınları arasında kaybolmak ve özlenen yalnızlığın peşinden koşmak üzere yola koyulmak. Hemen her coğrafyada, zaman kavramından bağımsız olarak hissedilen bu içe kapanık olma durumu, kişinin kendisini dış çevreden soyutlayarak gürültüden arınmış iç sesinin dinleyebileceği bir ortam arayışıdır aslında. Diğer bir deyişle, varlığı itibariyle özgün birey olma güdüsünü içinde barındıran insan, düşünce duygu ve hislerini yine kendinde odaklayabileceği ve yalnız kendi için nefes alabileceği bir atmosferin ihtiyacını, aslında en yoğun haliyle hisseder kalabalıklar arasında. İşte böyle zamanlarda benim için bir çıkış kapısıdır kütüphane. Çıkarım yaşamın somut ve karmaşık sisteminden ve kapıyı aralarım soyut ve bana ait bir atmosfere. "Kütüphane" yazan o binanın önünde hafif turuncuyu çalan ve Bilkent'e gelen sonbaharda dökülen yaprakların rengiyle bütünleşerek insan ruhunda hafif melankolik bir fon uyandıran dış kapıyı ilk kez araladığımda, kapının hemen sonrasında gelen sıcak hava perdesi, 12.000 kişinin arasından sıyrılarak geçtiğim sanal ve düşsel bir geçit yarattı bana kendi zamanımı yaşamama olanak sunan.

Hava perdesinden hemen sonra sırasıyla beni birinci ve ikinci katlara ulaştıran merdivenlerin başına geldiğimde, ilk öznel seçimimi yaparım o günün bana sundukları ışığında, tıpkı kahverengi bir Eylül öğleden sonrası yaptığım gibi. Eğer kendimi yeterince aktif ve insanlarla bütünleşik bir ruh halinde hissediyorsan hiç merdivenlerin yüzüne bakmam, doğrudan girerim giriş katta bulunan ve pek çok öğrencinin uğrak yeri olan çalışma salonuna. Bakmayın sessiz alan olduğuna, sessizdir ama o sessizliğin içinde bir yoğun bir döngüdür alıp başını gider. Fısıltılar eşliğinde yapılan ödevler de buradadır, bitime dakikalar kala umutsuzça bitirmeye çalışan raporlar da. İstanbul gibidir giriş katı tabiri caizse. Hani İstiklal Caddesi'nin kafelerinden birinde bir köşeye çekilir de izlersiniz ya onca insan profilini, işte ben de hafiften irak bir masaya oturur ve seyrederim zaman zaman, koşuşturan farklı insan profillerini. İlk haftalar hayret ve hiç bitmeyeceğini düşündüğüm bir ilgiyle seyre daldığım bu manzara, zaman geçtikçe nispeten normal gelmesine rağmen 2 yıldır halen özgünlüğünü korumaktadır doğrusu. Adı üstünde giriş kattır burası ve biraz da üşengeç mizaçlı insanoğlunun ana kapıdan girer girmez merdiven zahmetine katlanmadan doğrudan kapısına yöneldiği kalabalık bir salondur. Burada akışı ve görüntüleri siz yönetirsiniz. Bir kez yapacağınız işe odaklanıp kendinizi verdiyseniz şayet, dış dünyayla iletişiminiz kesilir. Ancak ne zaman ki ara verilir, baş hafifçe doğrulur ve gözler o anda yapılandan daha ilginç bir odak aramaya koyulur; işte böyle zamanların ideal ortamıdır giriş kat çalışma salonu. İnsiyatif alınmış ve çalışmaya ara verilmiştir. Başlanır etraf taranmaya, incelenmeye. Onlarca farklı insan profili geçerken rafların arasındaki naif koridorlardan, zaman zaman bir tanıdığa rastlar gözleriniz. O da sizi görürse kütüphane ortamının verdiği o hafif ciddi havayla sessiz bir göz selamı verirsiniz. Şayet o kendi işine dalmış ve sizi farketmemişse ise size kalan ufak bir gülümseme olur. Sözün özü, diğer katların arasında sessizliğin içinde varlığını korumayı başarmış fazlaca karışık ve renkli sosyal temasıyla ana kapının girişinden hemen sonra sizi karşılayan bu çalışma salonu, kısa süreli son ana bırakılmış ödevlere ve tamamlanması ihmal edilmiş son dakika projelerine kalıcı çözümlerin yoğun ve kalabalık adresidir.

Birinci kat girişe nazaran çok yoğun olmasa da hissettikleri son derece özgündür Bilkentlilere. Bu kat da Ankara'ya benzer birçok açıdan. İnsanlar genellikle doğrudan doğruya buraya gelmek istemez ya da kimsenin zihni kapıdan girişte doğrudan birinci katta çalışmayı kurgulamaz. Ancak şartlar bir şekilde onu birinci katta çalışmaya iter. Yine Ankara gibi makul bir kattır birinci kat; orta karardır. Girişin çok kalabalık olduğu

düşüncesiyle bir kat merdiven çıkmayı göze alan insanların, diğer katı çıkmayı göze alamaması ve kolayca kaçmanın verdiği özgüvenle birinci katı tercih etmesi sonucu kendine özgü bir insan profili, sadık bir kullanıcı kitlesi vardır. Birinci kata çıkmam, kütüphane oryantasyonu sonrasında tam bir ay zamanımı alsa da; sonrasındaki dönemlerde benim için de fotokopi çektirmenin yarattığı bir sorumluluk olmuştur o dönemlerde birinci katta bulunmak. Denildi ya tıpkı Ankara gibidir diye, işte bu nedenden olsa gerek gelenler çoğu zaman zorunluluktan gelirler. B blokla bağlantının yapıldığı bir kavşak noktası olma niteliği gösteren birinci kat, bu özelliğiyle kısa süreli ödev alışverişlerine ve arkadaş sohbetlerine de ev sahipliği yapar. Tatil için İstanbul'dan Antalya'ya yol alan bir Türk ailesinin Afyon sapağının hemen sonrasında Ankara'dan geçmeyi tercih etmesinin bir tecellisi; bir kat aşağı inerek tüneli kullanmaktansa bir kat yukarı çıkarak tüp geçitten yürümeyi yeğelerek birinci kata uğrayan öğrencilerde görülür kimi zaman. İşte yıllar içinde birikip tabulaşan tüm bu kalıplar, yalnız ve sakin bir hava verir birinci kata. Hemen bir kat aşağıdaki sosyal ortam ve hareketlilik, yerini artık aceleyle harmanlanmış bir ciddiyete bırakmıştır burada. Zaman daha da önem kazanır ve işini bitirmek gayesiyle hızlı çekimde hareket eden insanların figuranlık yaptığı bir film seti beliriverir karşınızda. Özetle; sinik, silik ve yorgun bir kişiliği vardır birinci katın ve kimsenin haberi olmadan usulca insanların yaşamlarına ortak olur.

İki yandan uzanan merdivenleri çıkmayı sürdürüp sonuna ulaştığınızda, Los Angeles'ta ünlü Çin Tiyatrosu'nun önünde yer alan ve ünlü Hollywood oyuncuların el izlerinin bulunduğu kaldırımlardan geçmişcesine bir izlenime kapılırsınız, Bilkent Üniversitesi'nin Dünyada Kitapları Okutulan öğretim üyelerinin portreleri eşliğinde. İkinci kat gerçekten kararlı ve derin bir sebat içinde çalışma amaçını gerçekleştirmeye yönelmiş öğrencilerin buluşma noktası olarak tasvir bulur. Öyle ki kişisel anlamda bu katta ilk ders çalışmam, Bilkent'te geçirdiğim ilk final haftasına denk düşer. Öte yandan, yaşamın somut karmaşasına bir süre olsun ara verip kendine dönmek isteyen insanların, girişte onları karşılayan turnikelerden geçtikten sonra doğrudan yöneldikleri adrestir. Ruh anlamında İstanbul'un bir yansıması olan zemin kat ve Ankara'yı betimleyen birinci kattan sonra, ikinci kat Karadeniz'in kucağındaki Artvin'in ufukla birleşen yaylalarına benzer. Yolu uzundur, zorludur, çetrefillidir. Deyim yerindeyse uzunca bir süre tırmanmak gerekir. Fakat yolcuğun sonunda sizi bekler sessizlik ve Ankara'nın lojman griliğiyle karışmış Bilkent ormanı. Çalışmaya ara verip derin bir nefes almak adına doğrulan insanları, giriş katındaki karmaşanın aksine; sessiz ve sisli bir Ankara manzarası karşılar bu katta. Sabahın ilk ışıklarıyla kütüphanenin yolunu tutmuş ve gemisini terketmeyen kaptan misali saat 23.29 olmadan kütüphaneyi terk etmeyenler, ikinci katı mesken tutarlar kendilerine. Kamu Personeli Seçme Sınavı'na hazırlanan memur adaylarından, Tıbbiye'den henüz mezun olmuş ve Tıpta Uzmanlaşma Sınavı üzerine kariyerini inşa etmekte olan doktor adaylarına kadar geniş bir ziyaretçi profili bulunur ikinci katın. Ortamı sakindir. Yalnız işi olanlar gelir ve gelenler uzunca bir süre kalır. Pratik sorunlar alt katlarda çözülürken, kalıcı ve uzun vadeli çözüm arayan insanların tercih ettiği yegane odak merkezidir. Yorgunluk ve yer yer beliren stress, güneşin yüzü ağır ağır kaybolurken insanların yüzlerinde belirmeye başlar bu katta. Aynı rayların üzerinde farklı yönlere gider yolcuların hikayeleri ise, aradan geçen saatlerin eşliğinde ince bi harmoniyle birbirine karışır.

Yaşam denilen düzenler bütünün bir yansımasıdır aslında Bilkent Üniversite Kütüphanesi. Gelişime dönük yüzüyle sürdürülebilir başarıyı yakalayabilmenin yanısıra, insanların hikayelerine bu denli ortak olarak farklı kültür ve coğrafyalardan gelmiş insan yığınlarını aynı payda altında buluşturabilmesidir onu özgün kılan. Ve Bilkentli olma yolunda adım atan her genç bireye profesyonellekle harmanlanmış sıcak ortamın eşliğinde ilklerini yaşatmasıdır motive edici atmosferinin eşliğinde. Her katın ayrı bir kişiliğe sahip olduğu ve insanın içinde bulunduğu yaşamın soyut karşılığını doğrudan hissedebildiği yerdir burası. Dahası, insanın başının hemen üstündeki zaman denilen kameranın durmaksızın kayıt

yaptığı anlarda, kaydı durdurabildiğiniz ve kendi zaman tanımızı kendinize dikte edebileceğiniz tek yerdir belki de. Ve tüm bunların ötesinde içinde birer figuran olarak yer aldığımız kendi hayat filmimizde, aslında her birimizi filmin başrolüne taşıyan o sihirli yapıdır Bilkent Kütüphanesi ve Bilkentlilerin zihinlerinde yer eden ilkleriyle Prof.İhsan Doğramacı'nın bilim meşalesini geleceğe uzanan yolda genç kuşaklarla taşımayı sürdürecektir.

Anıl RIZAOĞLU

Elektrik-Elektronik Mühendisliği
2. Sınıf
ID: 21100736